

РЕШЕНИЕ

№ 12404

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело №
20231110124413 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на И. Л. К., ЕГН *****, с адрес:
АДРЕС, срещу ФИРМА“ ЕАД, ЕИК 111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС с
която се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 15 лева,
представляваща недължимо платена цена за потребени „SMS услуги с добавена стойност“,
начислена с месечни сметки № 1334507253 и № 1336073052 за мобилен номер *****,
ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба, до
окончателното ѝ изплащане.

Твърди се, че на 23.11.2021 г. между И. Л. К., ЕГН *****, в качеството му на
абонат и ФИРМА“ ЕАД („ФИРМА“ ЕАД), ЕИК 111111, е сключено Допълнително
споразумение към Договор за електронни съобщителни услуги за абонат с клиентски номер
10586650002 и мобилен номер *. Съгласно договореното ответното
дружество следвало да предоставя ежемесечно на ищеца, в качеството му на потребител,
мобилна услуга според абонаментен план „Smart M“ и интернет според абонаментен план
„ФИРМА. За предоставянето на услугите ищецът се задължава да заплаща месечна такса.
Допълнителното споразумение е влязло в сила на 23.11.2021 г. и е за срок от 24 месеца.□

Сочи се, че с месечна сметка № 1334507253 за сумата от 40.39 лв. с ДДС, издадена на
15.01.2023 г. мобилният оператор е начислил сумата от 10,00 лв., представляваща цена за
услуга „SMS услуги с добавена стойност“. Видно от детайлизирана справка към месечна
сметка № 1334507253, горепосочената сума е начислена на ищеца за 2 бр. „SMS услуги с
добавена стойност“ от 15.12.2022 г. и 01.01.2023 г., генерирани към номер *.
ответникът начислява допълнително сумата от 5,00 лв., представляваща цена за услуга „SMS
услуги с добавена стойност“, генерирана към същия номер на 31.01.2023 г.

Твърди се, че на 26.01.2023 г. и на 27.02.2023 г. ищецът И. Л. К. заплаща месечни сметки № 1334507253 и № 1336073052, като по този начин заплаща и начислените общо 3 бр. „SMS услуги с добавена стойност“, генерирани към номер *****.

Твърди се, че на датите 15.12.2022 г., 01.01.2023 г. и 31.01.2023 г., ищецът И. Л. К. нито е иницирал, нито е потребявал, каквито и да е било услуги, свързани с номер *****. Потребителят не разбира за каква услуга е бил таксуван, кой е търговецът и колко струва доставката на тази услуга.

Излагат се съображения, че ищецът е направил отказ от услуги с добавена стойност, срещу допълнителните суми, начислени в месечни сметки № 1334507253 и № 1336073052, не са били доставяни услуги на ищеца. Твърдят се нарушения на разпоредбите на Закона за защита на потребителите, в т.ч. и нарушение на чл. 62, ал. 1 и чл. 62, ал. 2 от ЗЗП, забраняващи предоставянето на услуги на потребителя срещу заплащане без изрично и предварително искане от негова страна. Сочи се, че нито действащите ОУ на ответника, нито индивидуалният договор с ищеца не съдържат данни относно видовете, описанието, количеството и качеството на т. нар. „услуги с добавена стойност“, относно начините за достъп до тези услуги, относно начините на предоставяне и ползването им, нито за лицата, които ги предоставят; не съдържа актуална информация за цени на предлаганите „услуги с добавена стойност“ - нарушение на чл. 227 ЗЕС.

Представени са писмени доказателства.

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответната страна не спори, че страните са обвързани от договор за мобилна услуга с номер *****, както и, че в месечни сметки №: 1334507253/15.01.2023 г. и №: 1336073052/15.02.2023 г. са таксувани 3 броя кратки текстови съобщения (SMS), изпратени към номер 145453, на единична цена от 5 лв., която е била заплатена. Сочи се, че т.н. друга услуга не е доставена от „Виваком“, а посоченият кратък номер е предоставен и се ползва от „ФИРМАООД, ЕИК 201694405. Сочи се, че подаденото от ищеца искане за ограничаване на услуги с добавена стойност, съгласно цитираната в исковата молба точка общите условия за мобилни услуги на Виваком, касае само ограничаване на обаждания на номера от типа „090“.

Сочи се, че спорът дали е заявена услуга/съдържание, при какви условия и дали е доставена тази услуга или съдържание, касае отношения между ищеца и трето лице, което е получило заплатената сума, а не Виваком, както и че ограничаването на SMS съобщения към отделни типове номера не е възможно. Изпращането на дадено SMS съобщение е единствено в контрола на ползвателя на мобилната услуга. Начинът, по който на потребителя се предлага изпращането на такова съобщение се определя от лицето предлагащо съответната услуга, което също не зависи от оператора, когато това не е предлагана от него услуга или продукт.

Излагат се съображения, че след насочване на запитване към доставчика на таксуваната услуга, въпреки че същият не е получавал възражения от ищеца, било

потвърдено че оспорваната сума ще бъде възстановена на „Виваком“, за да бъде съответно върната на потребителя. На основание на това, ответникът признава иска в частта му относно искането за заплащане на 15 лв. на ищеца на основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД.

Иска се ответникът да бъде освободен от заплащане на разноски на основание чл. 78, ал. 2 ГПК.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, предвид направеното искане по чл. 237, ал. 1 ГПК намира, че следва да постанови срещу ответника решение при признание на иска поради следните съображения:

Настоящият състав намира, че са налице процесуалните предпоставки за постановяване на решение при признание на иска срещу ответника, визирани в чл. 237 ГПК, а именно: ответникът е признал искове и своята отговорност в отговора на исковата молба. Признатото право от своя страна, с оглед и на представените доказателства с исковата молба, не противоречи на закона и добрите нрави, нито пък е признато право, с което страната не може да се разпорежда.

В този смисъл СРС счита, че са налице условията за постановяване на решение при признание на иска за уважаване на предявения установителен иск, без да мотивира съдебния акт по същество – чл. 237, ал. 2 ГПК.

С оглед материално-правния изход на спора на ищеца се дължат разноски, тъй като именно ответника с поведението си/включване на процните суми в месечни фактури и отказ извънсъдебно да заплати недължимо събраните суми/ е станал причина за завеждане на делото, заради което ищецът е инициирал настоящото производство и е направил разноски за държавна такса в размер на 50 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ФИРМА“ ЕАД, ЕИК 111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС да заплати на И. Л. К., ЕГН ***, с адрес: АДРЕС, на основание чл. 55, ал.1, предл. 1 ЗЗД сумата в размер на 15 лева, представляваща недължимо платена цена за потребени „SMS услуги с добавена стойност“, начислена с месечни сметки № 1334507253 и № 1336073052 за мобилен номер *****, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба, до окончателното ѝ изплащане.**

ОСЪЖДА ФИРМА“ ЕАД, ЕИК 111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС да заплати на И. Л. К., ЕГН ***, с адрес: АДРЕС, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, съдебно-деловодни разноски в размер на 450 лева**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____